

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 278. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511121088/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

278 JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

derpaa — sjelden og i det høieste kun fem Gange gik over Stregen — — Er det ikke meer end nok vil man naturlig viis sige? — Men jeg har skyndt mig med alting — og man maac mærke, at jeg førend mit toogtyvende Aar allerede havde været, Student, Land-Stryger, Krigsmand, Theolog og med Tugt at melde Autor — at jeg allerede dengang havde været hundrede Gange i den yderste Mangel, hundrede Gange i Dødens Strube — at jeg endelig havde været forelskt som en Røtte, forlovet op til begge Ørnene, og for at gjøre mit Maal fuldt op til Bredden, Versmager — Saameget om Viin Flasken —

Har jeg ikke nok sagt det, at alle disse Tracasser tilsidst vilde fordærve mig det Luune, som jeg saa gjerne vilde bringe med mig til min Høy? — — Gjerne vilde jeg kalde de forbigangne Tider tilbage — gjerne unde mine Læsere at kige ind i den Scene som da syntes mig saa behagelig; og gjerne endnu engang nyde den selv — Ak men det er ikke meer en lysegrøn, med tusindfarvede Yndigheder omringet Høy, som jeg sidder ved — En gammel sørgelig med to Puder opfyldt Læne-Stoel er mit Sæde — —

Und der Oberste Trumpf sass hoch im elastischen LehnStuhl —
Dachte sich, seiner Jugend Sünden pp —

Og ved min Side staaer et randløst Blæk-Glas — Himmel! — — hvor langt fra Muskateller! — Dog jeg vil gjøre, hvad jeg kan —

Kom da min Hebe, kom min elskværdige Juliane, med dine blaae smagtende Øyne, og fyld mit Begger, med den ildrøde skummende Nectar, som fordriver Bekymringer, og udvider de sammenkrybende Sjæle, til at modtage Guders Glæde! —

Og nu, mine Læsere, nu har jeg den Fornøjelse at ønske Dem, ikke alt hvad, De fortjener, men alt hvad De behøver — Saa! — det gjorde got! —